

Ledaren

▶ Alla banor har ett eget Amen Corner där utmaningar, oberäknlighet och frestelser samverkar och har ett avgörande inflytande på scoren.

Alla har vi vårt eget Amen Corner

TOMMY JEPPSSON
Chefredaktör

Jag var just inne på klubbens hemsida och tittade på banguiden. Det är sådant man gör när termometern visar två plusgrader och det yr snöblandat regn utanför fönstret.

Jag blev sittande en stund och begrundade alternativen

och avstånd. Planerade min strategi. När man ser de tecknade bilderna på hål 3, 4 och 5 verkar det så enkelt.

Ta det tredje hålet, till exempel: Jag kan sällan stå emot frestelsen att slå en drive där. Det behövs väl en carry på 210 meter för att man ska gå över diket som delar fairway. Det borde ju inte vara omöjligt. Någon gång ska man ju lyckas. Då återstår 100 meter till en upphöjd green.

Lägger man sig kort om diket har man 130 meter kvar. Möjligen 140, om man vill ha lite marginal. Det ser överkomligt ut när man tittar i banguiden. Det känns längre när man väl står där. Framför allt när man står på tee. Den som rensar i diket måste vara ju förvånad över att det ligger så många bollar med Golf Digest-logga där.

Hål 4 kan möjligen vara Sveriges kortaste par 5. Att det inte noteras som ett par 4 beror

antagligen på att banans par ska vara 72. För det vet ju alla: En "riktig" golfbana har par 72, inte sant?

Från klubbtee är det 400 meter. En genant längd på ett par 5, kan man tycka. Hålet har (numera) en splittrad fairway, och fortfarande när jag befinner mig på toppen av baksvingen har jag inte riktigt bestämt mig för vilken del jag ska sikta på.

Vänster eller höger?

Bollen brukar märkligt nog landa mittemellan hålets två fairways. Där löper något som jag tror kallas för "krondiket". Det är annars sällan jag brukar landa i mitten av något, exempelvis en fairway, men här händer det märkligt ofta.

Nu återstår bara en boll i den 3-pack jag öppnade på ettan. När jag droppat den brukar det vara 200 meter kvar till green. Och när jag går uppför backen till femman tänker jag ofta att den som bestämt att hål 4 ska vara ett par 5, han visste vad han gjorde.

För de 135 meter som väntar på femman är det sällsynt svårt att hitta linjen. Jag har aldrig

slagit så många dåliga järnåttor som på det femte. Jag antar att jag är ur balans. Jag kan inte skylla på vinden, som på Augustas 12:e. En virvlande bris är sällan den främsta orsaken till en toppad duckhook.

För andra är hålen kanske inte så svåra. Men de där tre hålen är mitt eget personliga Amen Corner. Det finns väl i och för sig de som skulle hävda att de flesta trehålskombinationer på Drottningholm är ett Amen Corner för mig. Hål 7, 8 och 9 är till exempel ingen transportsträcka de heller.

I den här utgåvan av Golf Digest presenterar vi några svenska varianter av Amen Corner. Hål som rymmer frestelser, oberäknlighet och utmaningar. Hål som ofta har en avgörande påverkan på vår slutliga score.

Vi gjorde en efterlysning av förslag på sociala medier och valde ut de vi tyckte var bäst. Men det finns förstås fler förslag.

Vilket är ditt Amen Corner?

Vi hoppas att diskussionen kommer att fortgå och att fler förslag dyker upp. Besök gärna golfdigest.se eller vår Facebooksida, så tar vi förslag och diskussion där.

Mest handlar detta nummer ändå om utrustning.

Det är ju äntligen vår!

Bland de 111 klubbor som via tester vaskats fram och anses vara något extra, finns med all säkerhet just den klubba du letar efter. Dessutom tittar vi närmare på några av den här säsongens skor och pikéer.

Trevlig läsning!